

וכבר דיברתי על י"ח המידות הללו בקיצור מבלתי שפירש את המקומות שבהם ראוי להשתמש בכלל מהן אלא צינתי אליהן ציון ... והנהתי מلتאר כיצד תولد כל תוכנה מהן בו, אלא צינתי למידות שהגוף מורכב מהן, ולא כיצד יסתעף ענף מהרוח בראשיתו⁴³, כדי שלא יחרוג הספר מגבולו המקורי בו.

והותרתישתי המידות האחרוניות, רצוני לומר, השמחה והיגון, אשר הן סיום העשרים, לדבר עליהם בסוף, וקבע את שתיהן, כל הטוב מהן, מפתח בספר שאותו אני מפרש.

ואומר, שהשמחה, הטעם שהborrowא בראשונה בנפש, שתיהיה גורמת שיודו לו העובדים⁴⁴ על מה שהוא מטיב להם מן הטובה אשר לו, מהטובות של העולם הזה הגדול בכללותו, כפי שנאמר (דברים כו, יא): 'ושמחת בכל הטובי'. והמשפט⁴⁵ כאשר הגיע אליו, כאומרו (משל כי, טו): 'שמה צדיק עשות משפט'. והנקמה כאשר נועתה בעושי העול, כאומרו (תהלים נח, יא): 'ישמח צדיק כי חזה נקם', והדרומה זהה. והדבר הנכבד ביותר והעצום ביותר הוא ההגעה אל ידיעת ה', כאומרו (תהלים קה, ג): 'ישמח לב מבקשי יי'י'⁴⁶, וטוב העולם הבא, כאומרו (שם לב, יא): 'שמה ביי'י וגילו צדיקים', 'וישמחו כל חוטי בר'⁴⁷ (שם ה, יב) וכיוצא בזה. וגם מידת זו אם העתקה לשמחה בעבירות, יש בכך תוספת לascalותו, כאומרו (משל ב, יד): 'שמהים לעשות רע', או בחטאו במחשבתו בעניין רע, כאומרו (משל ז, ח): 'שמה לאיד לא ינקה'. או עם הceptors בשמותיהם, שעל כן ישאר כ... להם כאומרו (הושע ט, א): 'אל תשmach ישראל אל גיל כעמים'.

ולענין היגון הרי היא תוכנה צפונה בנפש שראשיתה מיסוד החום וסיומה מיסוד הקור. וההסביר לכך מגורם התהווות, כי הגורם המהווה אותו הוא אחד משני גורמים, או שלילת טוביה או הגעת צער. וכאשר [יהרדר] האדם בטובה שנשללה ממנו] יתגבר החום וילחץ כה הנפש לעלות אל החלק הגוף של הגוף כנדרש מצד, וכאשר הוא נותר ממנה⁴⁸ מתוק יאוש מהצהה יתחלף וכאשר הגעה

43. נראה שהכוונה למה שהרחיב בו ר"ש ابن גבירול, כיצד נוצרת כל אחת מהמידות מהרכבת ארבעת היסודות בחמשת החושים.

44. בכ"י פתח בלשון יחיד וסימן בלשון רבים, וצ"ע.

45. לפי כה"י 'חכמה' הכוונה לחכמה, אך לפי הענין והפסק שມביא מתאים יותר 'חכם' דהיינו משפט.

46. וכן כתוב רס"ג באמונות ודעות (מאמר ב): וכל אשר ת התבונן במידותיו, תגדיל שביחים ותוסיף שמחתה, וכך אמר ישמח לב מבקשי ה'.

47. וכיון שפסוקים אלו נאמרו בלשון עתיד משמע שמדובר בעולם הבא.

48. 'חצ'ל מ-' הוא לשון ' יצא מ-', 'נבע מ-', אבל נראה שכאן המשמעות ב'חצ'ל' לנוטר, והיינו